Τὸ φύλλον δραχ. 3 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχ. 5.—

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμὲς 120. Ἑξάμηνη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50· Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἑξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἱουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 48ος — *Ἀθῆναι, 1 Φεβρουαρίου 1941* — *Ἔτος 68ον.—Ἀριθ. 9*

ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΝΤΟΥΝΤΟΥΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JACQUELINE DUCHÉ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Ἡ Γιαννούλα, μιὰ ψηλὴ καὶ στιβαρὴ χωρ:άτισσα, στηλώθηκε μπροστὰ στὴν κυρία της, ἀνοίγοντας τὰ δυὸ πελώρια πόδια της καὶ βάζοντας τὰ χέρια της στὴ μέση, καὶ τὴν κοίταζε δίχως νὰ μιλάει.

—Ἔ, τί βλέπω; Γιατί εἶσαι γυμνὴ γιὰ ἔξω; Ποῦ θὰ πᾶς; Δὲν ξέρεις πῶς σὲ χρειάζομαι;

—Ἡ κυρία ξέχασε φαίνεται πῶς μοῦ εἶπε νὰ πάω νὰ φέρω τὴν ἀνιψιά της ποὺ βγαίνει σήμερα ἀπὸ τὴν κλινική.

—Τί; Τί λές; Ποιὰ ἀνιψιά μου;

—Ἡ κυρία ξέχασε φαίνεται, συνέχισε μὲ τὴν ἴδια ἀπάθεια ἡ μεγαλόσωμη οἰκονόμος, πῶς ἔχει μιὰ ἀνιψιὰ τὴν Δόζια Δαλματώφ, ποὺ πληγώθηκε σ' ἕνα σιδηροδρομικὸ δυστύχημα καθὼς σᾶς τὴν ἔφερναν ἐδῶ.

—Ἄχ ναί, ἀνεστέναξε ἡ κυρία Ροκατέλλ, πάφτοντας πάλι στὴν πολυθρόνα της. Ἄχ ναί, μὰ τὴν ψυχή μου, τὸ εἶχα ἐντελῶς ξεχάσει. Καλά, καὶ δὲν μποροῦν νὰ τὴν κρατήσουν λίγο ἀκόμη στὸ νοσοκομεῖο; ἔκανε μὲ τὴ συρτή της φωνή, γυρίζοντας κατὰ τὴν Γιαννούλα.

—Ἔχουν περάσει πάνω ἀπὸ τρεῖς μῆνες ποὺ βρίσκεται στὴν κλινική, τώρα εἶναι ἐντελῶς καλὰ καὶ μιὰ καὶ ἡ κυρία ἔχει τὴ διάθεση νὰ τὴ φορτωθῆ. . .

Τὰ λόγια αὐτὰ εἰπώθηκαν μὲ τέτοιο τόνο μομφῆς καὶ κατηγορίας ποὺ κι' ἡ ἴδια ἡ κυρία Ροκατέλλ τὸ κατάλαβε, διπλασίασε τοὺς ἀναστεναγμούς της κι' ἔκανε τὴ φωνή της ἀκόμη πιὸ κλαψιάρικη.

—Καὶ τί ἤθελες νὰ κάνω; Εἶναι ἡ μόνη μου συγγενής, ἡ κόρη τοῦ πρώτου μου ἀνιψιοῦ, τοῦ πρίγκηπα Δαλματώφ, Θεὸς σχωρέσοι τον. Μποροῦσα νὰ τὴν ἀφήσω στὴν τύχη της;

—Μὰ ὄχι, μὰ ὄχι, ἀγαπητή μου, οὔτε λόγος νὰ γίνεται! Ἦταν ὁ κύριος Ροκατέλλ ποὺ ἔμπαινε ἐκείνη τὴ στιγμή. Ὅπως ὁ ἀνιψιός του ὁ Μάνος ἔτσι κι' αὐτὸς ἦταν παγύψηλος, μὰ τὸ πρόσωπό του πλαισιωμένο ἀπὸ μιὰ κατάλευκη γενειάδα,

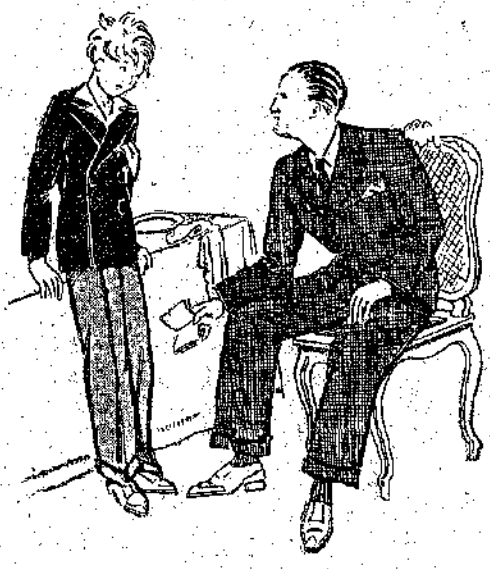

— Τί ἔλεγχος εἶναι αὐτὸς ἐδῶ; ἔκανε ὁ Μάνος.

ἔδειχνε μεγάλη καλωσύνη καὶ ἠρεμία καὶ κάποια ἐλαφριὰ διάθεση γιὰ εἰρωνεία.

—Τί ἔχεις, ἀγαπητή μου; ρώτησε Σὲ βλέπω σὰν κάπως στενοχωρημένη.

—Ἄχ Ρενέ! ἔκανε ὁρμητικὰ ἡ εὔσωμη κυρία χυμώντας πρὸς τὸ μέρος του. Ἂν θέλης μπορεῖς νὰ μοῦ σώσης τὴ ζωή!

—Μόνον τὴν ζωή σου, ἀγαπητή μου; ἔκανε ὁ κ. Ροκατέλλ χαμογελώντας. Εἶχε πιὰ συνειθίσει στὶς ὑπερβολὲς τῆς γυναίκας του καὶ δὲν τοῦ ἔκαναν ἐντύπωση. Καὶ μὲ τί τρόπο;

—Νά, θὰ σὲ παρακαλέσω ἂν μπορεῖς νὰ πᾶς ἐσὺ νὰ φέρης τὴ μικρὴ Δόζια ἀπὸ τὴν κλινική, γιατί μοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἀφήσω τὴ Γιαννούλα αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ φύγη. Ἑτοιμάζει τὶς βαλίτσες μου. Ἀνάλαβε νὰ τὴν φέρης ἐσύ, σὲ παρακαλῶ. Ἐγὼ τὰ ἔχω τελείως σκοτίσει. Καὶ φρόντισέ την ὅσο θὰ λείπω ἐγώ.

—Θὰ κάνω ὅτι μπορῶ, εἶπε ὁ καϋμένος ὁ κύριος Ροκατέλλ κάπως διστακτικά, μ' ὅλο ποὺ δὲν ἔχω ἰδέαν ἀπὸ τέτοια πράγματα. Τελοσπάντων. Γιαννούλα, δῶσε μου τὴ διεύθυνση αὐτῆς τῆς κλινικῆς, νὰ πάω νὰ φέρω τὸ παιδί.

Πῆρε τὸ σημείωμα καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ δωμάτιο, ἐνῷ ἡ γυναίκα του ἀναστενάζοντας μ' ἀνακούφιση χώθηκε μέσα στὸ ἀπίστευτο ἀνακάτωμα ποὺ σχημάτιζαν τὰ φορέματα, τὰ καπέλλα, τὰ γάντια, τὰ παπούτσια καὶ τὰ σκυλιά της.

Μιὰ ὥρα ἀργότερα ἡ κάμαρα παρουσίαζε ἀκόμη τὴν ἴδια εἰκόνα, ὅταν ἐμφανίστηκε ὁ κ. Ροκατέλλ κρατώντας ἀπὸ τὸ χέρι ἕνα μικρούλι κοριτσάκι, κατάξανθο μὲ περίτρομο ὕφος.

—Τάνια, σοῦ ἔφερα τὴν ἀνιψιά σου, εἶπε.

Ἡ κυρία Ροκατέλλ ξεπρέβαλε ἀπὸ πίσω ἀπὸ ἕνα μπαοῦλο ὅπου ἦταν χωμένη σχεδὸν ὁλόκληρη.

—Ὦ Θεέ μου! Τὸ χρρυσό μου! φώναξε.

Ὥρμησε ἐπάνω στὸ παιδί, τὸ σήκωσε ψηλά, τὸ ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά της καὶ τέλος τὸ ἀπέθεσε πάλι χάμω.

—Δόζια! Πουλάκι μου! Περι-

στεράκι μου! Τριανταφυλλάκι μου! Εἶμαι ἡ θεΐτσα σου. Πές με, θεΐτσα! Θησαυρέ μου! Ἀγάπη μου!

Ἡ μικρούλα ξαφνιασμένη καὶ τρομοκρατημένη τὴν κοίταξε μὲ τὰ ματάκια της ὀρθάνοιχτα. Ὁ κ. Ροκατέλλ τὴ λυπήθηκε.

—Ἔλα, Τάνια, μὴν τὴν τρομάζεις. Πρέπει νὰ σὲ συνειθίσῃ πρῶτα.

Ἡ θεία της τὴν ἄφησε ἀπογοητευμένη.

— Τί μικρούλα ποὺ εἶναι! Τρέμει νὰ τὴν πιάσῃ κανεὶς στὰ χέρια του. Πόσων ἐτῶν εἶναι;

— Πέντε. Μὰ ἡ νοσοκόμα ποὺ τὴν περιποιόταν ὥς τώρα μοῦ εἶπε πὼς ἡ ἀνάπτυξή της εἶναι πολὺ καθυστερημένη καὶ ὕστερα τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο δυστύχημα καὶ τὰ χτυπήματα ποὺ ἔπαθε ἐκτὸς ἀπὸ τὸν σωματικό της ἔφεραν καὶ ψυχικὸ κλονισμὸ καὶ γι' αὐτὸ εἶναι τόσο δειλὴ καὶ τόσο ἄγρια.

— Καλά, καλά. ἐγὼ θὰ τὴν πιάσω μὲ τὸ καλὸ καὶ θὰ τὴν κάνω ἀρνάκι, μὰ γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχω καιρό.

—Ὁπωσδήποτε εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τὴν ἐγκαταστήσουμε κάπου, εἶπε σταθερὰ ὁ κ. Ροκατέλλ Νὰ τὰ πράγματά της. Τὰ χαρτιά της βρίσκονται μὲς στὴ βαλίζα της. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα, δῶστε της νὰ φάῃ.

— Καλά, καλά. Φλώρα... ὄχι, ἐσύ, Γιαννούλα, καλύτερα, δῶσε στὴ μικρή...

— Τί, κυρία; ἔκανε μὲ ξυνισμένο ὕφος ἡ καμαριέρα.

— Ξέρω γώ; Ὅταν ἤμουν στὴν ἡλικία της μοῦ ἄρεσαν οἱ τηγανίτες καὶ τ' ἀγγουράκια τουρσί.

— Δὲν θὰ βρίσκεται τέτοιο πρᾶγμα στὴν κουζίνα, κυρία, ἀπάντησε ἡ καμαριέρα χαμογελώντας σαρκαστικά.

—Ἐλᾶτε, ἐλᾶτε, ἔκανε ὁ κ. Ροκατέλλ ἐκνευρισμένος. Πηγαίνετέ την στὴ Μαργαρὼ ποὺ ἔχει παιδιά καὶ θὰ ξέρῃ τί πρέπει νὰ τῆς ἑτοιμάσῃ.

Λίγες ὧρες ἀργότερα, ἀφοῦ ἡ κυρία Ροκατέλλ ἔφυγε ἀναστατώνοντας ὅλο τὸ σπίτι καὶ ἀκολουθούμενη ἀπὸ τὶς δύο καμαριέρες της, τὶς ἕξη βαλίτσες της, τὶς πέντε κάπελλιέρες της καὶ τὰ τρία σκυλιά της, ἡ δυστυχισμένη μικρούλα Δόζια βρισκόταν ἀποκοιμισμένη ἀπάνω στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας μὲ τὸ κεφαλάκι της ἀκουμπισμένο ἀπάνω στὰ σταυρωμένα της χεράκια, ἐνῷ δίπλα της ἡ μισοφαγωμένη σούπα της εἶχε πιὰ παγώσει. Ἡ μαγείρισσα ἡ Μαργαρὼ ποὺ ἦταν ὑκρινιάρα ἀλλὰ κατὰ βάθος εἶχε χρυσῆ καρδιά, κοίταζε τὸ ἀποκοιμισμένο παιδὶ μὲ συμπόνοια ὅταν μπῆκε μέσα στὴν κουζίνα ἡ δεύτερη καμαριέρα, ἡ Φλώρα, πεταχτὴ καὶ λυγιστὴ καὶ μὲ τὸ καπέλο της κιόλας στὸ κεφάλι.

— Ὁρίστε, πρέπει τώρα νὰ τὴ βάλω τούτη τὴ μικρὴ νὰ κοιμηθῇ μιὰ καὶ μὲ προβιβάσανε σὲ ντεντά, ἔκανε μὲ ξυνισμένο ὕφος. Ἰδέα ποὺ τῆς κατέβηκε τῆς κυρίας νὰ περιμαζέψῃ τοῦτο τὸ μωρό! Νὰ μποροῦσε τοὐλάχιστον νὰ τὰ καταφέρῃ καὶ μόνη της! Μ' αὐτὴ θὰ θέλῃ νὰ τὴν ντύνῃ κανεὶς καὶ νὰ τὴν γδύνῃ κιόλας. Ὡραῖος μπελᾶς, μὰ τὴν ἀλήθεια.

— Ἄφησέ την! ἔκανε ἡ μαγείρισσα ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν φιλάρεσκη καὶ κακότροπη καμαριέρα καὶ λυπήθηκε τὴ μικρούλα ὀρφανὴ καθὼς ἔβλεπε νὰ τὴν κουνᾷ ἄσπλαχνα ἡ Φλώρα γιὰ νὰ τὴν ξυπνήσῃ. Ἄφησέ την, ἀπόψε θὰ τὴν βάλω ἐγὼ νὰ κοιμηθῇ.

— Ἄ, θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς πολύ, κυρὰ Μαργαρώ, ἔκανε ἡ καμαριέρα μαλακώνοντας ἀμέσως. Ἔχω, βλέπεις, νὰ πάω στὸν κινηματογράφο καὶ ἄργησα κιόλας. Τὸ κρεββάτι της θὰ τὸ βρῆς στὸ σιδηρωτήριο, δίπλα στὴν κάμαρά μου.

— Καλά, καλά, μουρμούρισε ἡ μαγείρισσα. Μὰ μὴ νομίζεις πὼς αὐτὸ θὰ γίνεται κάθε μέρα. Μὴν περιμένεις ἀπὸ μένα. Ἀρκετὴ δουλειὰ ἔχω τὸ πρωί. Οὔτε ἀπὸ τὸν κύριο ποὺ μένει ὅλη μέρα μὲ τὴ μύτη του χωμένη μέσα στὰ βιβλία του. Ὅσο γιὰ τὴν κυρία, ὅταν γυρίσῃ πίσω, αὐτὴ ἢ θὰ τὴν κάνῃ σὰν τὰ σκυλάκια της, ἢ θὰ τὴν ξεχάσῃ σὲ μιὰ γωνιά. Γιὰ τὴν ὥρα, ὤπ! Ἔλα κοκκώνα μου, πᾶμε νὰ κάνουμε νάνι...

Πῆρε τὸ ἀποκοιμισμένο κοριτσάκι στὰ στιβαρὰ μπράτσα της καὶ τὸ ἀνέβασε στὸ δεύτερο πάτωμα τοῦ μεγάρου. Ἡ μικρούλα ἀφέθηκε νὰ τὴν γδύσουν καὶ νὰ τὴν βάλουν στὸ κρεββάτι δίχως ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια της. Ὅταν τὴ σκέπασε καὶ τὴν κουκούλωσε καλὰ ἡ μαγείρισσα ἔνοιωσε κάποια συμπόνοια γιὰ τὸ παιδὶ μὲ τὸ τόσο χλωμὸ προσωπάκι καὶ σκύβοντας τὸ φίλησε στὰ ξανθά του μαλλάκια.

— Μαμά! μουρμούρισε τὸ μικρὸ στὸν ὕπνο του.

— Καϋμένο ὀρφανούλι! ἔκανε ἡ μαγείρισσα.

Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴ συγκίνηση νὰ τὴν κυριεύσῃ περισσότερο ἔφυγε γρήγορα καὶ ξανακατέβηκε στὴν κουζίνα της σκουπίζοντας δυνατὰ τὴ μύτη της μὲ τὸ παρδαλό της μαντήλι.

Ἀργὰ τὴ νύχτα, ὅταν ἡ καμαριέρα γύρισε ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, εἶχε ξεχάσει τὸ κρεββάτι ποὺ ἦταν τοποθετημένο στὸ σιδηρωτήριο καὶ καθὼς περνοῦσε ἔπεσε ἐπάνω του. Ἡ Δόζια ξυπνώντας ξαφνικὰ ἔβαλε τὰ κλάμματα.

— Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε ἀκόμη! ἔκαμε νευριασμένη. Πάψε! Θὰ πάψῃς!

Τὸ κοριτσάκι ὅμως, κατατρομαγμένο ἀπὸ τὶς φωνές, ἀπὸ τὴν ἄγνωστη αὐτὴ γυναίκα ποὺ τὴν κοίταζε μὲ ἄγρια μάτια, ἀπὸ τὴν ξένη κάμαρα, ἀντὶ νὰ πάψῃ τὰ κλάμματά της τὰ δυνάμωσε ἀκόμη περισσότερο. Ἡ ἄκαρδη γυναίκα τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὴν ξεκούνησε ἄγρια.

— Θὰ σκάσῃς; Ἢ θὰ σὲ πετάξω ἔξω;

Περίτρομη ἡ μικρούλα χώθηκε κάτω ἀπὸ τὰ σκεπάσματά της καὶ σκέπασε καὶ τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ μὴν ἀκούγονται οἱ λυγμοί της. Ἡ Φλώρα ἔχοντας ξεθυμάνει μπῆκε στὴν κάμαρά της. Ροχάλιζε κιόλας ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἐνῶ ἡ μικρούλα Δόζια, κρύβοντας τὸ πρόσωπό της στὸ μαξιλάρι της τὸ μουσκεμμένο μὲ δάκρυα, ἐξακολουθοῦσε νὰ ψιθυρίζῃ μέσα στοὺς λυγμούς της.

— Μαμά μου! Ὦ Μαμάκα μου!

(Ἀκολουθεῖ) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Κάποια χειμωνιάτικη
μέρα λαμπερὴ
Λουλουδάκι φύτρωσε
πάνω σ' ἕνα βράχο,
Καὶ πόσο ἦταν ὄμορφο
μέσα στὴ σκληρὴ
γλάστρα του, τὴν πέτρινη
ὡς ἦταν μονάχο!

Σὰν τ' ἀπαλοχάϊδευε
τὸ δροσάτο ἀγέρι
Μὲ χαρὰ τὰ φύλλα του
τὰ λεπτά, γυρνοῦσε
Πρὸς τὸν θεῖο Πλάστη του
καὶ τὸν ἐφαριστοῦσε
Ποὺ στῆς ζωῆς τὴν ὄμορφιὰ
τόχε κι' αὐτὸ φέρει.

Μὰ στὸν κόσμο αἰώνια
μένει ἡ εὐτυχία;
Ἔτσι σὰν ἐπέρασε
τὸ θερμὸ πρωϊνὸ
Κι' ὁ Βοριὰς ἐφύσηξε
πάλι μὲ μανία,
Ἔσπασε τὸ λούλουδο
τὸ φτωχό, κι' ἀγνό...

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

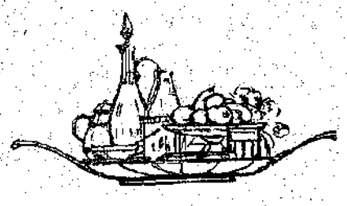

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΛΥΚΟΙ ΤΗΣ ΤΟΣΚΑΝΗΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟΛΥ σύντομα, λακωνικὰ πάντα, τὰ καθημερινὰ «πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα» τοῦ ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου. Οἱ Ἄγγλοι, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ἑλβετοί, οἱ Ρῶσσοι, τὰ θαυμάζουν καὶ γιὰ τὴ μετριοφροσύνη τους. Ἀλήθεια, οἱ πιὸ μεγάλες καὶ σκληρὲς μάχες, οἱ πιὸ ἔνδοξες νίκες, ποὺ ὁ παγκόσμιος τύπος τὶς δέχεται μὲ πολύστηλους ὕμνους, ἀναγγέλλονται ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖο μὲ δυὸ-τρεῖς γραμμὲς καὶ μὲ ξερές, τυπικὲς φράσεις σὰν κι' αὐτές: «Ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις... Ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησε καὶ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον εἰς Κορυτσᾶν... Συνελήφθησαν ἀρκετοὶ αἰχμάλωτοι... Περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας ὁλικόν». Ἀλλὰ τὸ «ἀνακοινωθὲν» τῆς 17 Ἰανουαρίου, ὑπ' ἀριθ. 83, ἀποτελεῖ ἐξαίρεση. Πιάνει στὴν ἐφημερίδα δέκα... ὁλάκερες γραμμὲς μὲ ψιλὰ στοιχεῖα, καὶ λέει, ἂν ὄχι πολλά, τουλάχιστο πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὸ συνηθισμένο. Ἀντιγράφω: «Κατὰ τὰς σημερινὰς ἐπιτυχεῖς ἐνεργείας κατελήφθησαν ὀχυρὰ ἐδαφικὰ σημεῖα. Συνελήφθησαν χίλιοι αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς πολλοὶ ἀξιωματικοί, καὶ αὐτὸς ὁ διοικητὴς τοῦ 77ου συντάγματος τῆς νεοαφιχθείσης εἰς Ἀλβανίαν 7ης μεραρχίας ***Λύκοι τῆς Τοσκάνης***, συνταγματάρχης Μενεγκέτι».

Νὰ σᾶς πῶ λοιπὸν τὴν ἁμαρτία μου; Χάρηκα βέβαια πολὺ γιὰ ὅλες τὶς προηγούμενες νίκες μας στὴν Ἀλβανία, καὶ γιὰ τὴν Κορυτσᾶ, καὶ γιὰ τοὺς Ἁγίους Σαράντα (πρῴην Πόρτο Ἔντα), καὶ γιὰ τὸ Ἀργυρόκαστρο, καὶ γιὰ τὴν Πρεμετή, καὶ γιὰ τὴ Μοσχόπολη, καὶ γιὰ τὴν Κλεισούρα. Ἡ χαρὰ ὅμως ποὺ μοῦ ἐπροξένησε αὐτὸ τὸ «ἀνακοινωθὲν» γιὰ τὴν αἰχμαλωσία τόσων «Λύκων τῆς Τοσκάνης» μὲ τὸ συνταγματάρχη τους, ἦταν ἀλλοιώτικη. Γιατὶ εἶχε μέσα της καὶ κάποια... χαιρεκακία. Ἀλλὰ δικαιολογημένη, μοῦ φαίνεται. Γιὰ φαντασθῆτε νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἰταλία μιὰ νέα μεραρχία μὲ τόσο ἄγριο καὶ φοβερὸ ὄνομα — «Λύκοι»! — κι' ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες νὰ παθαίνῃ τέτοια συμφορά! Τί θὰ εἶπε κι' ὁ Μουσσολίνι ποὺ τὴν ἔστειλε γιὰ νὰνυψώσῃ τὸ ἠθικὸ τοῦ στρατοῦ του; «Ἴδες! κι' οἱ Λύκοι μου ἀκόμα στὴν Ἀλβανία ἔγιναν ἀρνάκια! Ἄχ, τί κάνει τὸ Τσαρούχι κι' ἡ Λόγχη! Νὰ τὄξερα!..». Ναί, μὰ τὸ κακὸ εἶναι ποὺ δὲν τὄξερε. Ἀλλοιώτικα, δὲν θὰ ἐδοκίμαζε νὰ κατακτήσῃ τὴν Ἑλλάδα οὔτε μὲ Κενταύρους, οὔτε μὲ Λύκους, καὶ μάλιστα τῆς Τοσκάνης ποὺ... τὸ σκάνουν. Ἂν εἶχε κι' αὐτὸς Εὐζώνους, μάλιστα! Ἀλλὰ Εὐζώνους δὲν ἔχει παρὰ μόνο ἡ Ἑλλάδα. Κι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα εἶναι τὸ μεγάλο λάθος τοῦ Μουσσολίνι. Φαντάσθηκε πὼς θἀναστήσῃ τὴν παλιὰ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία μὲ στρατιῶτες σὰν τοὺς δικούς του, ἐνῷ, γιὰ νὰ τὸ κατόρθωνε, ἔπρεπε νἄχῃ... σὰν τοὺς δικούς μας. Τὰ πομπῶδη ὀνόματα δὲν παίζουν κανένα ρόλο, οὔτε τὰ φτερὰ κι' οἱ φαμφαρονισμοί...

Ἀλλ' ἂς μιλήσουμε καὶ λίγο πιὸ σοβαρά. Σὲ τέτοιες περιστάσεις, κάποια χαιρεκακία εἶναι φυσικὴ κι' ἐπιτρέπεται. Κι' ἡ σάτυρα, ἡ εὐθυμογραφία, μπορεῖ νὰ δώσῃ καὶ νὰ πάρῃ μὲ τὸ νέο αὐτὸ μοτίβο, τοὺς Λύκους τῆς Τοσκάνης, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ λύκοι ἐφάνηκαν μέσα στὰ χιόνια τῆς Ἀλβανίας. Εἶναι ὅμως σωστὸ νὰ περιφρονοῦμε καὶ νὰ ἐξευτελίζουμε τόσο τοὺς ἐχθρούς μας; Ἢ ἂν θέλετε καλύτερα, οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶτες εἶναι τόσο δειλοί, ἀνανδροι, φευγαλάδες, ἀπόλεμοι, ὅπως τοὺς παρασταίνουν οἱ σατυριστές; Δὲν τὸ πιστεύω. Κι' αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι πολεμοῦν, κι' αὐτοὶ ἀμύνονται μὲ λύσσα καὶ μὲ πεῖσμα, κι' αὐτοὶ πληγώνουνται καὶ σκοτώνουνται. Καθεμέρα διαβάζουμε πὼς τὰ ὀχυρὰ ποὺ παίρνουν, οἱ στρατιῶτες μας τὰ βρίσκουν σπαρμένα μὲ πτώματα Ἰταλῶν, καὶ δεκάδες χιλιάδες εἶναι οἱ πληγωμένοι ποὺ μεταφέρθηκαν στὴν Ἰταλία ἢ περιμένουν στὸν Αὐλῶνα πλοῖα γιὰ νὰ τοὺς μεταφέρουν. Μ' ἂν δὲν ἦταν ἔτσι, παιδιά μου, δὲν θὰ πολεμούσαμε τρεῖς σχεδὸν μῆνες γιὰ νὰ τοὺς πάρουμε μόλις τὴ μισὴ Ἀλβανία· θὰ τοὺς τὴν παίρναμε ὁλόκληρη σὲ τρεῖς ἑβδομάδες! Ἀλλὰ νικοῦμε. Καὶ ξέρετε γιατί; Γιατὶ ἁπλούστατα, ***ἐμεῖς εἴμαστε γενναιότεροι ἀπὸ ἐκεῖνους***. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ κύριος λόγος. Γιατί, τώρα, ἐμεῖς εἴμαστε γενναιότεροι, εἶναι ἄλλο ζήτημα. Μᾶς κάνει, βλέπετε, κι' ἡ ἰδέα, ὁ ἀκοίμητος μέσα μας πόθος τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἀγανάκτησή μας ἐναντίον τοῦ ἐπιδρομέα, ἡ συναίσθηση τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀγώνα μας ποὺ δὲν τὴν ἔχουν οἱ Ἰταλοὶ σ' ἕναν πόλεμο ἄδικο γι' αὐτούς, κατακτητικό, καὶ τώρα πιὰ ἄσκοπο Ναί, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ τοὺς ὑποτιμοῦμε. Ὑποτιμώντας τοὺς ἐχθρούς μας, ὑποτιμοῦμε τὶς νίκες μας. Καὶ χαίρω πού, ὅπως εἶδα στὴν Ἀλληλογραφία, αὐτὴ τὴν ὀρθὴ ἀντίληψη τὴν ἔχουν καὶ Διαπλασόπουλα.

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΟ-ΜΙΚΕ

9.

Μιὰ μέρα, ἡ κυρά του τοῦ εἶπε:

— Μικέ, παιδί μου, νὰ πᾷς στὸ λιβάδι καὶ νὰ μοῦ φέρῃς τὴ μεγάλη ἄσπρη γίδα. Δὲ θέλω νὰ εἶναι πιὰ μὲ τὸ κοπάδι, γιατὶ μεγάλωσε ἀρκετά. Θὰ τὴν κρατήσω ἐδῶ, νὰ τὴν κάμω σπιτικιά. Πήγαινε, ἀλλὰ πρόσεξε· ἡ γίδα πρέπει νἄρθῃ νὰ μὴν τὰ κατοφέρῃς πάλι ὅπως μὲ τὴ νεροκολοκύθα;...

—Ὄχι, ὄχι, εἶπε ὁ κουτο-Μικές· τώρα ξέρω.

Καὶ πῆρε μαζί του τὸ καροτσάκι, ὅπως τοῦ εἶχαν πεῖ τὴν ἄλλη φορά.

Βρῆκε τὴν ἄσπρη γίδα ποὺ ἔβοσκε ἥσυχα στὸ λειβάδι—Νινούλα τὴν ἔλεγαν, ἄγνωστο γιατί—τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, τὴν ἔβαλε μέσα στὸ καροτσάκι κι' ἄρχισε νὰ τὸ σπρώχνῃ.

Ἡ γίδα καθόταν. Μποροῦσε βέβαια νὰ πηδήσῃ ἔξω καὶ νὰ φύγῃ, γιατὶ δὲν τὴν εἶχε δεμένη· δὲν ἔφευγε ὅμως. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της ποὺ τὴν κουβαλοῦσαν μὲ τροχοφόρο, κι' αὐτὸ τῆς ἄρεσε. Πήγαινε, βλέπετε, κ α ρ ρ ο τ σ ά δ α, ἂν ὄχι σὰν κυρά — οἱ κυράδες πᾶνε μὲ ἁμάξια ποὺ τὰ σέρνουν ἄλογα ἢ μὲ αὐτοκίνητα ποὺ βγάζουν καπνὸ καὶ κάνουν τάφ-τάφ—ἀλλὰ τουλάχιστο σὰν παιδὶ ποὺ τὸ πέρνει ἡ ντάντά του μέσα σ' ἕνα ὡραῖο ἁμαξάκι. Ἔτσι καὶ τῆς Νινούλας τῆς φαινόταν τώρα πὼς ἦταν παιδί, ἀρχοντόπουλο, κι' ὁ Μικὲς ἡ ντάντά της. Καὶ καμάρωνε, καὶ περηφανευόταν, καὶ βέλαζε ἀπὸ εὐχαρίστηση, καὶ γελοῦσε «κάτω ἀπὸ τὰ μουστάκια της», δηλαδὴ πάνω ἀπὸ τὸ ὑπογένι της.

— Σ' ἀρέσει, Νινούλα; τὴ ρωτοῦσε ὁ κουτο-Μικές.

— Μέε, μέεε! τοῦ ἀπαντοῦσε ἡ γίδα, ποὺ στὴ γλῶσσά της ἐσήμαινε «ναί, πολύ».

(Ἀκολουθεῖ) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Πέντε ἡ ὥρα, ξημερώματα. Ἡ σειρήνα σκορπίζει στὸν ἀέρα τὰ τρομαχτικά της οὐρλιάσματα. Μιὰ δεύτερη ἀρχινᾶ, μιὰ τρίτη . . . Πανδαιμόνιο!

Ξεπετιόμαστε ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἀγουροξυπνημένοι. Ἕνας ἁρπάζει μιὰ βαλιτσούλα, ἄλλος μιὰ σάκα, τὰ παλτά μας, ὁ παπποῦς τὸ μπαστούνι του, καὶ τρέχοντας κατρακυλᾶμε τὰ σκαλιά. Τὰ παιδιὰ προπορεύονται, οἱ μεγάλοι ἀπὸ πίσω. Ὅλοι ἔχουμε ὄψη κωμικοτραγική.

Ἡ Ἕλλη πῆρε ἕνα σακάκι τοῦ μπαμπᾶ γιὰ τὸ παλτό της. Τὰ μανίκια της σκεπάζουνε τὰ καλαμένια χέρια της . . . Ὁ Γιῶργος κατεβαίνει μὲ τὰ . . . πασουμάκια τῆς μαμᾶς γιατὶ δὲν ἔβρισκε τὰ παπούτσια του. Ἡ Λέλα κουβαλάει τὸ κλουβὶ μὲ τὸ καναρίνι, κι' ὁ Γιάννης τὴ γάτα μας. Τὸ μωρὸ τῆς μεσαίας κλαίει. Ἡ γριὰ ὑπηρέτριά μας, ὥσπου νὰ κατέβῃ κούτσα-κούτσα τὰ σκαλιά, ἔχουνε πάψει οἱ σειρῆνες καὶ φοβόμαστε μὴ σημάνῃ ἡ λήξη τοῦ συναγερμοῦ καὶ κείνη βρίσκεται ἀκόμα στὸ δρόμο . . .

Τὸ ὑπόγειο μᾶς φιλοξενεῖ ὅλους φύρδην-μίγδην, μαζὶ μὲ πολλοὺς γειτόνους ποὺ δὲν ἔχουν καταφύγιο. Τὸ δωμάτιο εἶναι στενὸ καὶ χαμηλοτάβανο. Καζάνια καὶ καρκβάνες κρέμουνται πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας καὶ φοβόμαστε μὴ μᾶς . . . καπελώσουν. Στὴ γωνιὰ ἕνα τσουβάλι κάρβουνα. Πιὸ πέρα μιὰ φουσκί. Ὁ νοικάρης μας λέει πὼς ἂν κρατήσῃ πολὺ ὁ συναγερμός, θὰ . . . μᾶς ψήσῃ καφέ. Ὡστόσο σωρὸς πέφτουν οἱ μπόμπες ποὺ τὶς μπερδεύουμε μὲ τὶς κανονιές. Μιὰ ἔπεσε πολὺ κοντὰ καὶ τὸ σπίτι τρέμει. Μιὰ γειτονοπούλα θυμᾶται:

—Ἀχ! ξέχασα τὴν κούκλα μου!..

Κι' ἕνας μικρούλης;

—Μαμάκα, θέλω ψωμί καὶ τυρί!..

Μιὰ κυρία ποὺ τρέμει ἀπὸ τὸ φόβο της, ρωτάει, ἀδιάφορα τάχα:

— Φοβᾶστε, φοβᾶστε; Ἐγὼ καθόλου!

Καὶ εἶναι πραγματικὰ μερικοὶ ποὺ τὸ πέρνουν ἀψήφιστα. Ἕνας σιγοτραγουδάει. Ἕνας ἄλλος γελάει γιατὶ θυμήθηκε νὰ πάρῃ τὸ καπέλλο του ἐνῶ εἶναι χωρὶς κάλτσες.

Τέλος τὸ μαρτύριό μας τελειώνει. Ἡ σειρήνα,—παρατεταμένος ὁ ἦχος τώρα,—μᾶς εἰδοποιεῖ νὰ ξαναπᾶμε στὰ κρεβάτια μας.

ΚΙΤΣΑ ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ

ΔΙΠΤΥΧΑ

— ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ —

7

Νεύθηκε τὰ πασχαλινά
τὰ λουλουδένια του κι' ὁ κάμπος,
κι' εἶν' ὅλα γύρω γιορτινὰ
κι' εἶναι τὰ χρώματά του θάμπος

Μὰ θὰ γνωρίσῃ κουρσευτὴ
ταχιὰ κι' αὐτὸς τὸ καλοκαίρι,
κι' ἔτσι τὸ θάμα θὰ σβυστῇ
ἀπ' τ' ἄπονο πυρρό του χέρι.

8

Ἀχ, τρελλοκόριτσό μου ἐσύ,
ἄχ μυγδαλίτσα χαϊδεμένη,
ποὺ πίστεψες σὲ μιὰ χρυσὴ
μιὰν ἡλιαχτίδα λαγγεμένη.

Δὲν σκέφθηκες πὼς ὁ χιονιὰς
κακὸς μιὰ μέρα θὰ φυσήσῃ;
κι' ὅλα ποὺ τ' ἄνοιξες μὲ μιᾶς
τ' ἀνθάκια σου θὰ στὰ μαδήσῃ;

ΔΙΟΝ. Α. ΤΡΟΒΑΣ

ΔΑΥΓΙΑ ΚΡΩΦΟΡΔ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JOHN BUCHAN

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Στὸ Ντουρμπὰν βρισκόταν καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Μάκενζι καὶ Σία. Ἦταν κάποιος κύριος Κόουλς, ἕνας ψηλὸς καὶ χοντρὸς ἄνδρας ποὺ μὲ ὑποδέχθηκε ξεμπράτσωτος καὶ μὲ τὴν πίπα του στὸ στόμα. Μοῦ ἔκανε πολὺ θερμὴ ὑποδοχὴ καὶ μὲ πῆρε σπίτι του γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ τὸ τραπέζι.

—Ὁ κ. Μάκενζι μοῦ ἔγραψε σχετικὰ μὲ σᾶς, μοῦ εἶπε. Θέλω νὰ εἶμαι ἀπόλυτα εἰλικρινὴς μαζί σας, κύριε Κρῶφορδ. Ὁ οἶκος μας δὲν εἶναι καὶ τόσο πολὺ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸ πῶς πάνε οἱ δουλειὲς αὐτὸν τὸν τελευταῖο καιρὸ στὸ Μπλαουβιλντεμπεσφοντάϊν. Ὁ τόπος ἐκεῖ εἶναι πλούσιος καὶ σ' ὅποιον φανῇ ἱκανὸς καὶ ἄξιος παρουσιάζεται μεγάλη εὐκαιρία γιὰ νὰ κάνῃ τὴν τύχη του. Ὁ Τζάπ, ποὺ διευθύνει γιὰ τὴν ὥρα τὸ ὑποκατάστημα, ἐγέρασε πιὰ καὶ δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἦταν· βρίσκεται ὅμως στὴν ὑπηρεσία μας τώρα καὶ πολλὰ χρόνια καὶ δὲν θέλουμε νὰ θίξουμε τὴ φιλοτιμία του. Ὅταν θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία—κι' αὐτὸ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ γίνῃ—θὰ εἶσθε σεῖς ὁ καταλληλότερος γιὰ νὰ τὸν διαδεχθῆτε, ἂν ἐργασθῆτε μὲ ζῆλο καὶ ἀφοσίωση.

Μοῦ ἔδωσε ἀκόμη καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλες πληροφορίες γιὰ τὸ Μπλάουβιλντεμπεστφοντάϊν, τὶς περισσότερες σχετικὲς μὲ τὸ ἐμπόριο. Καθὼς μιλοῦσε ἀνέφερε πὼς ὁ Τζὰπ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔτυχε ν' ἀλλάξῃ πολλοὺς ὑπαλλήλους. Τὸν ρώτησα γιατὶ δὲν εἶχε μείνει κανένας ἀπ' ὅλους αὐτοὺς καὶ μοῦ ἀπακρίθηκε μὲ κάποιο δισταγμό:

— Τὸ μέρος εἶναι κάπως ἐρημικὸ καὶ δὲν τοὺς πολυάρεσε ἡ ζωὴ ποὺ ἔκαναν. Βλέπετε στοὺς νέους ἀρέσει ἡ συντροφιὰ καὶ στὴν περιοχὴ αὐτὴ οἱ λευκοὶ εἶναι ἐλάχιστοι. Γι' αὐτὸ δὲν μπόρεσαν νὰ μείνουν ἐκεῖ καὶ τοὺς στείλαμε σ' ἄλλο μέρος. Αὐτὸ ὅμως βέβαια δὲν αὔξησε τὴν ἐκτίμηση ποὺ εἶχε ἡ ἑταιρεία γιὰ τὸ ἄτομό τους.

Τοῦ εἶπα πὼς εἶχα ταξιδεύσει μὲ τὸν καινούργιο δάσκαλο τοῦ σχολείου.

—Ἀ ναί, ἔκανε μὲ ὕφος σκεπτικό. Αὐτὸ τὸν τελευταῖο καιρὸ τὸ σχολεῖο εἶχε μείνει συχνὰ χωρὶς δάσκαλο. Τί εἶδους ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς ὁ Γουώρδλοου; Θὰ μείνῃ ἄραγε αὐτός; Πολὺ ἀμφιβάλλω.

—Ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε, ἔκανα, συμπεραίνω πὼς τὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν δὲν θὰ εἶναι καὶ τόσο τερπνὴ διαμονή.

—Ὄχι βέβαια, μοῦ ἀπάντησε. Καὶ γι' αὐτὸ θελήσαμε νὰ φέρουμε ὑπαλλήλους ἀπὸ τὴ μητρόπολη. Ὁποιος ἔχει γεννηθῆ στὶς ἀποικίες, θέλει νὰ ἔχῃ τὴν ἄνεσή του, θέλει παρέα καὶ δὲν τοῦ πολυαρέσει νὰ ἔχῃ ὁ τόπος πάρα πολλοὺς ἰθαγενεῖς. Στὸ Μπλάουβιλντεμπεστφοντάϊν δὲν θὰ συναντήσετε παρὰ μαύρους καὶ μερικοὺς Ὁλλανδοὺς γαιοκτήμονες ποὺ ἔχουν καὶ ἀνακατεμμένο αἷμα στὶς φλέβες τους. Οἱ νέοι σὰν καὶ σᾶς ποὺ ἔρχονται ὁλόισια ἀπὸ τὴν πατρίδα βολεύονται ὅπως-ὅπως καὶ δὲν ἔχουν μεγάλες ἀπαιτήσεις. Ἂν ἦταν διαφορετικά, δὲν θὰ εἴχατε ἔρθει τώρα ἐδῶ.

Ὁ κ. Κόουλς μοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτὰ μὲ τέτοιο τόνο, ὥστε πῆρα τὸ θάρρος νὰ τοῦ κάνω μιὰ ἐρώτηση ἀκόμη.

—Ἐλᾶτε, τοῦ εἶπα, φανερῶστε μου τί ὑπάρχει πραγματικὰ πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά. Δίχως ἄλλο ἡ μοναξιὰ δὲν θὰ εἶναι τὸ μόνο δυσάρεστο ποὺ παρουσιάζει αὐτὸ τὸ μέρος καὶ μόνο γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ δὲν θὰ ἐπιζητοῦσε ὁ καθένας νὰ φύγῃ ἀπὸ κεῖ. Ἐγὼ δέχθηκα τὴ θέση μὲ τὸ σκοπὸ νὰ μείνω ὁπωσδήποτε. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ μοῦ μιλήσετε ἐλεύθερα.

Τὸ μάτι τοῦ κ. Κόουλς καρφώθηκε ἐπάνω μου καὶ τὸ ἔνοιωσα ποὺ προσπαθοῦσε νὰ εἰσχωρήσῃ ὡς μέσα μου.

— Μ' ἀρέσει ἔτσι ὅπως μίλησες, νέε μου, εἶπε. Φαίνεσαι παιδὶ ποὺ τὸ λέει ἡ καρδιά του καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ σοῦ κρύψω τίποτε. Ναί, πίσω ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει κάτι. Καὶ αὐτὸ τὸ κάτι χτυπάει στὰ νεῦρα ὅσων δὲν τἄχουνε ἀρκετὰ γερά. Τί εἶναι ἀκριβῶς; Δὲν ἔχω ἰδέαν κι' ἐκεῖνοι ποὺ γυρίζουν ἀπὸ κεῖ κάτω δὲν ἔχουν μάθει περισσότερα ἀπὸ μένα. Πολὺ θὰ ἤθελα νὰ ἀνακαλύπτατε ἐσεῖς γιὰ τί πρόκειται. Θὰ προσφέρετε ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσία στὸν οἶκο μας. Ἂν καταφέρετε νὰ ξεδιαλύνετε τὸ μυστήριο. Ἴσως νὰ μαγειρεύουν τίποτε οἱ ἰθαγενεῖς. Ἴσως οἱ *τάκχααρς*[1]) ἴσως πάλι νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο. Μόνο ὁ γέρο Τζὰπ μπορεῖ νὰ ὑπαφέρῃ αὐτὴ τὴν κατάσταση. Εἶναι πολὺ γέρος καὶ πολὺ ἰδιότροπος γιὰ ν' ἀλλάξῃ τώρα στὰ γεράματα διαμονή. Ζητῶ ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχετε ἀνοιχτὰ τὰ μάτια σας καὶ νὰ μοῦ γράφετε προσωπικῶς ἂν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ὁποιαδήποτε βοήθεια. Ἀπ' ὅτι βλέπω ἐσεῖς δὲν ἤρθατε ἐδῶ γιὰ λόγους ὑγείας. Νὰ λοιπὸν μιὰ εὐκαιρία, νὰ πᾶτε μπροστά.

Ὕστερα, καθὼς μὲ ξεπροβόδιζε, μοῦ εἶπε στὴν πόρτα τοῦ κήπου:

— Μὴν ξεχνᾶτε πὼς εἶμαι πάντα φίλος σας. Ἀκολουθῆστε τὴ συμβουλή μου: Μὴν κάνετε πολὺ φασαρία. Μὴ μιλᾶτε. Μὴν πίνετε σπίρτα. Μάθετε ὅσες μπορεῖτε ἀπὸ τὰς διαλέκτους τῶν ἰθαγενῶν ἀλλὰ μὴν ἀφήνετε νὰ κατκλάδουν ὅτι νοιώθετε οὔτε λέξη Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ μπῆτε σὲ καλὸ δρόμο. Στὸ καλό, παλληκάρι μου.

Καὶ κουνώντας τὸ παχουλό του χέρι μ' ἀποχαιρέτησε.

Τὸ ἴδιο βράδυ μπῆκα σ' ἕνα φορτηγὸ ποὺ κατευθυνόταν στὴν Ντελαγκόα πιάνοντας σ' ὅλα τὰ λιμάνια τῆς ἀκτῆς. Τί μικρὸς ποὺ εἶναι ὁ κόσμος, τοὐλάχιστον γιὰ μᾶς τοὺς Σκώτους ποὺ γυρίζουμε σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς! Ποιὸν βρῆκα ἀπάνω στὸ πλοῖο; Τὸν παλιό μου φίλο Θωμᾶ Ντάϊκ ποὺ ὑπηρετοῦσε ὡς δεύτερος πλοίαρχος.

[Ἀκολουθεῖ] ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

[1]) Μπόερς.

ΣΤΗΝ ΠΑΝΤΟΜΕΝΗ ΜΑΣ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἀνεράϊδα μαζὶ καὶ Ρηγοπούλα,
πολυακριβὴ Πατρίδα τοῦ Μαβίλη,
καὶ Χριστούγεννα ἀνήμερα, φτωχούλα,
Σοῦ κλέψαν τὸ χαμόγελο ἀπ' τὰ χείλη

Μᾶς λέγανε τρανοὶ πὼς εἶναι φίλοι
μὰ στὰ κρυφὰ σὲ θέλαν σκλαβοπούλα,
καὶ στοχαζόμαστε ὅλοι μὲ τρεμοῦλα
τὸ χαλασμὸ ποὺ ἀδίκως σοῦ ἔχουν [στείλει

Μ' ἂν πέσαν ἢ ἂν λαβώθηκαν παιδιά σου
κι' ἐρήμωσαν οἱ ροῦγες οἱ πλατειές σου,
ἂν σὲ πονοῦν βαθειὰ οἱ λαβωματιές σου,

Θ' ἀναγαλλιάσῃ γρήγορα ἡ καρδιά σου:
Μὲ τὸ αἷμα ἡ Δευτεριά μας ἐσφραγίστη,
περίμενε τὴ Νίκη μας μὲ πίστη.

ΜΑΡΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΤΟ ΚΑΜΟΥΦΛΑΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΔΙ

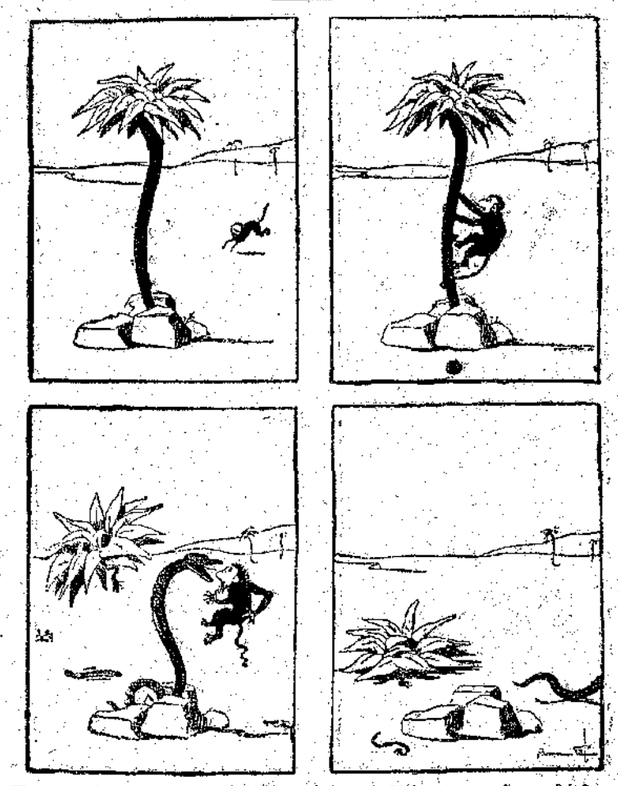

Καμουφλάρουνται καὶ τὰ φίδια. Αὐτὸ ποὺ βλέπετε π.χ. ἔγινε δένδρο ἀπαράλλαχτο. Ἔτσι γελάστηκε ὁ κακόμοιρος ὁ πίθηκος κοί . . . ἀντὶ νὰ φάῃ ἀνανάδες, φαγώθηκε.

Ἀνεκοινώθη, ἀπὸ τὸν Ἀλεξανδρινόν

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἀκρογιάλι.

Σκίτσο τῆς Ἠλιοχτίδας

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ 1940

[Ἴδε προκήρυξιν εἰς τὸ 52ο φυλλάδιο τοῦ 1939].

Ἡ δημοσίευση μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ Ἀσκήσεων στά φυλλάδια τοῦ 1940 ἦταν μιά ἐνδειξη ὑπεροχῆς ποὺ ἔπρεπε νά τή λάβω ὑπ' ὄψι μου καί τήν ἔλαβα. Στή Μεγάλη Τάξη π. χ. ὁ ***Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας*** μὲ 12 δημοσιευμένες Ἀσκήσεις, ὁ ***Ἄγις*** καί τό ***Δουλούδι τῶν Ἄλπεων*** μὲ 10, ἔχουν στείλει πραγματικῶς τίς καλύτερες συλλογές. Ἐπίσης στή Μικρή Τάξη, τό ***Ἄσπρο Κουνελάκι*** καί ὁ ***Ἐγώ*** μὲ 10. Ἀλλ' ἀπό τίς καλύτερες βέβαια, τίς πλουσιώτερες Συλλογές εἶναι καί τοῦ ***Δοξασμένου Ἀκρωτηριοῦ***, πού τοῦ δημοσιεύθηκαν μόνον 9 Ἀσκήσεις, ἐνῶ μποροῦσε ἐξαίρετα νά τοῦ δημοσιευθοῦν καί 12 καί 14. Γιατί αὐτό; Γιατί δέν ἤρθε περισσότερες φορές ἡ σειρά του κι' ὅπως αὐτοῦ, καί πολλῶν ἄλλων, πού ἔτσι τούς δημοσιεύθηκαν λιγώτερες Ἀσκήσεις ἀπ' ὅσες μποροῦσε νά τούς δημοσιευθοῦν (5 ἀντί 7, 7 ἀντί 9 κτλ.). Ἔπρεπε λοιπόν νά λάβω ὑπ' ὄψι μου κι' αὐτό, καί τό ἔλαβα.

Καί κάτι ἄλλο ἀκόμα σπουδαιότερο. Πολλοί ἔχουν τόν ἴδιο ἀριθμό δημοσιευμένων Ἀσκήσεων π. χ. ἀπό 7, δεκατέσσερις στή Μεγάλη Τάξη κι' ἄλλοι δέκα στή Μικρή. Ἐπίσης ἀπό 9, ἀπό 8, ἀπό 6, ἀπό 5 καί κοθεξῆς Πῶς ἔπρεπε νά τούς κατατάξω αὐτούς; Κατά τήν ἀξία, φυσικά, τῆς ὅλης τους Συλλογῆς. Ἔτσι ἔφερα σέ ἀνώτερη θέση α') ὅσους εἶχαν πολλές ὡραῖες Ἀσκήσεις, καί προπάντων ἔμμετρες, πού τούς δημοσιεύθηκαν χωρίς μεγάλες ἀλλαγές καί διορθώσεις ἀπό τόν Ἀναν(ία· β) ὅσους εἶχαν καί πολλές ἄλλες ἀκόμα ὡραῖες στή Συλλογή τους, πού δέν πρόφθασαν νά δημοσιευθοῦν· καί γ) ὅσους εἶχαν *διαφόρων εἰδῶν* Ἀσκήσεις, ἀπό δυό ἤ τρεῖς τό πολύ κάθε εἴδους, κι' ὄχι ὅλο Αἰνίγματα, ἤ ὅλο Γρίφους, ἤ ὅλο Σχήματα, ὅπως εἶχαν μερικοί, πού γι' αὐτό τό λόγο ἤρθαν πολύ κάτω. Γιατί ρητός ὅρος στήν προκήρυξη τοῦ Διαγωνισμοῦ ἦταν κι' ἡ ποικιλία, δηλαδή ἡ πληρότης κι' ἀρτιότης τῆς Συλλογῆς.

Περιττό νά προσθέσω πώς ἀκόμα πιό κάτω ἤρθαν μερικοί ἀρχάριοι, πού δέν ξέρουν ἀκόμα τούς κανόνες τῶν Ἀσκήσεων, καί μπορεῖ νά ἔκαμαν πολλές καί διαφόρων εἰδῶν, ἀλλά ὅλες σχεδόν λανθασμένες στή βάση τους, πού οὔτε νά διορθωθοῦν δέν ἦταν τρόπος.

Ὅλ' αὐτά εἶχα ὑπ' ὄψι μου γιά νά βγάλω τά κατωτέρω Ἀποτελέσματα, καί πιστεύω πώς δέν ἀδικήθηκε κανένας ἀπό τούς 70 πού διαγωνισθήκαν—35 ἀκριβῶς σέ κάθε Τάξη.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΞΙΣ. (ἀπό 15 ἐτῶν καί ἄνω, καθώς καί ὅσοι δέν ἐσημείωσαν στό φετρδιό τους ἡλικία, ἀλλά πού γιά ὅλους σχεδόν ξέρω πώς σ' αὐτή τήν Τάξη ἀνήκουν).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἄγις*** (25 Ε).—Ἐκτός Διαγωνισμοῦ: ***Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας*** [30Ε]. — ***Δοξασμένο Ἀκρωτήρι*** [30Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Δουλούδι τῶν Ἄλπεων*** [22Ε].—***Σκιά*** [20Ε].—Ἐκτός Διαγωνισμοῦ: ***Σελληνιώτικος Ὁρίζων*** [23Ε], ***Νυχτοτράγουδο*** [22Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Λευκή Καμέλια*** [18Ε], – ***Σίφουνας*** [18Ε]. —***Ἡρακλῆς*** [18Ε].—Ἐκτός Διαγωνισμοῦ: ***Δοξασμένο Νησί*** [17Ε] —***Γέρος τοῦ Μωριᾶ*** [17Ε].—***Μόνα Λίζα*** [16Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [15Ε] εἰς ἕκαστον*: Γκάλικ, Μαρία Συγκλητική, Πλοίαρχος Νέμος, Μαχαρανή, Ναυτάκι, Ἄσπρος Γλάρος, Διπρόσωπη, Αἰὲν Ἀριστεύειν, Συριανός.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [12Ε] εἰς ἕκαστον*: Ἑλληνοπούλα, Σπογγαλιεύς τοῦ Αἰγαίου, Ριχάρδος Λεοντόκαρδος, Κέβερος, Ἀκρίτας, Ἄρτσι, Φερδινάνδος Λεσσέψ, Ἀντώνιος Χρυσανθ. Φίλιας, Γελαστός Ἀντιπλοίαρχος, Ἠλιοπερίχυτη.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [10Ε] εἰς ἕκαστον*: Λίστ, Ἔβερστ, Χλωμό Φεγγάρι.

ΜΙΚΡΗ ΤΑΞΙΣ (ἀπό 14 ἐτῶν καί κάτω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἄσπρο Κουνελάκι*** [25Ε]

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἐγώ*** [23Ε].—***Πριγκήπισσα τοῦ Δάσους*** [22Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Μικρούλα Πτώριτ*** [20Ε] — ***Μάγκας τῆς Φιλοθέης*** [18Ε].—***Κεφαλωνιτοπούλα*** [18Ε].—Ἐκτός Διαγωνισμοῦ: ***Σεμίραμις*** [18Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [15Ε] εἰς ἕκαστον*: Αἴγλη, Κατακτητής, Μαϊμουδίτσα, Μικρός Καλλιτέχνης, Γαλανομάτα, Νυχτολούλουδο, Κεφαλλωνίτικο Ἔλατο, Στραβόξυλο, Τσιριγώτικο Διαβολάκι, Μορφεύς, Ἠλιοβασίλεμα, Βοναπάρτης, Σκυριανόπουλο.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [12Ε] εἰς ἕκαστον*: Δωδωναῖος, Δοξασμένο Ἑλληνόπουλο, Κουρσάρος τῆς Τζιᾶς, Φοῖβος, Μεθυσμένη Βαρκούλα, Νηρεύς, Τσάρος.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ, *ἀπό [10Ε] εἰς ἕκαστον*: Φρίντον, Βόταν, Ἀραπάκι τοῦ Καΐρου, Ἀηδόνι τῆς Τήνου, Κικέρων.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ, *ἀπό [8Ε] εἰς ἕκαστον*: Καπετάν Ἄγρας, Ἰβανόης, Ὀρντινάντσα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Υ.Γ. Ἕτοιμα εἶναι καί τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ Καλλιγραφίας καί θά δημοσιευθοῦν λίαν προσεχῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 42 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 21 Ἰανουαρίου 1941

ΤΟ ἀνοικονόμητο πλῆθος τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν μὲ ἀναγκάζει σήμερα νά παραλείψω τή Σελίδα Συνεργασίας. Τί νά κάμω; Καί τό σκυλί χορτάτο κι' ἡ πήττα ὁλάκερη δέν γίνεται . . .

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ὡς σήμερα ἔλαβα καί τά ἑξῆς: «Ἑλληνική Σημαία», «Ὁ θάνατος τῶν πουλιῶν», «Παράξενα Ψευδώνυμα», «Σβύνοντας», «Κυκλάμινο» καί τά σύν αὐτῷ, «Τά γενέθλια τῆς Φαψῆς», «Ἀπό τά Μ. Μυστικά μου», «Ἀνέλπιστη Ἀπάντηση», «Τά σῦκα τοῦ Ρουβενά», «Συνεδρίασις Ἐξηγητόχρονων», «Ἡ Πηγή», «Ἠλιοδασίλεμα», «Ἀποχωρισμός», «Ὥρες ἀξέχαστες», «Ἡ στρατιά τῆς ἥττας», «Ἐμπνευσμένο ἀπό τά Ψευδώνυμα», «Χρυσές Ἀχτίδες», «Ἀργυρόκαστρο», «Δόξα σ' αὐτούς», «Αἴνιγμα», «Ὁράματα», «Στό καλό», «Μιά ἐκδρομή», «Ἀπ' τό Ἡμερολόγιό μου».

Ἀπορρίπτονται: Ἡ ἔκταση τῆς Ἀλληλογραφίας καί τῶν Μ. Ἀγγελιῶν καί ἡ κατάργηση τοῦ δωδεκαεδίλιου ἔφεραν τέτοια «στενότητα χώρου», πού ἔχουν μαζευτεῖ ἀπορρίψεις τεσσάρων μηνῶν χωρίς νά κατορθωθῆ νά δημοσιευθοῦν. Γι' αὐτό σήμερα ἀναφέρω μέ ἐλάχιστα λόγια μερικά κομμάτια ἀπό τά παλαιότερα, καί θά προσπαθήσω στό ἑξῆς σέ κάθε φύλλο νά δημοσιεύω μερικές ἀπορρίψεις, ὥσπου νά τελειώσουν οἱ καθυστερούμενες.

«Τό ταξίδι μου» τοῦ ***Πατρινό Διαβολάκι***. Κοινή περιγραφή.—«Τυπογρ. λάθη» τοῦ ***Πλην. Ἀετοῦ***. Ἀκαταλληλο.—Τρία ποιήματα τοῦ ***Φὸν Μόλτκε***. Ἀπαισιόδοξα. Βαριά γιά τούς ἀναγνώστες τῆς Σ.Σ.Σ.—«Στό γοργοκύλημα τοῦ Χρόνου» τοῦ ***Δακρ. Χαμόγελου***. Δέν ἀναπτύσσεται ἀρκετά. Πολλές κοινοτυπίες.—«Μιά θλιβερή στιγμή» τοῦ ***Μυρ. Μενεξέ***. Πολύ θλιβερό. Γλῶσσα ἀνώμαλη.—«Ἀπό τά Μ. Μ.» τῆς ***Ἀνδαλούζας***. Πολύ κοινές ἀπαντήσεις.—«Ὁραματισμοί» τοῦ ***Η.Δ.Α.*** Ἀνώμαλη στιχουργία, συχνά ἀκατάληπτο.—«Τό ἐρημοκλήσι» τοῦ ***Ἔθν. Ἰδεώδους***. Γιά νά γίνῃ πιστή ἡ μετάφραση χωλαίνει ὁ ρυθμός, τό σωστό ὅμως εἶναι νά συμβιβάζονται καί τά δυό. Ἄς τό ἐγκαταλείψῃ.—«Ἡ Ἀθήνα μέ βροχή» τοῦ Γιά β' φορά. Ἔχει τά ἴδια ἐλαττώματα ὅπως καί τό πρῶτο.—«Μέ μιά ματιά» τοῦ ***Τσάρου***. Ἀτεχνη περιγραφή, ἀνώμαλη γλῶσσα.—«Ὁ χαμός τῆς Ἑλλης» τῆς ***Μυρτῶς***. Παρά τήν πατριωτική του ἔμπνευση, ὀστεροῦσε πολύ τεχνικῶς γιά νά δημοσιευθῆ.—«Ἀπ' τό ἡμερολόγιό μου» τοῦ ***Σίφουνα***. Ὥσπου νά ἔρθῃ ἡ σειρά του νά δημοσιευθῆ, ἔχασε τήν ἐπικαιρότητά του. Ἅμα γράφετε ἐπίκαιρα στέλνετέ τα ἔγκαιρως.—«Ἡ ἐκδίκηση» τοῦ ***Ἔθν. Ἰδεώδους***. Μερικά ἀπό τά θαυμάσια αὐτά ποιήματα τῶν Γερμανῶν λυρικῶν εἶναι πολύ βαρειά ἀκόμη καί γιά κείνους πού τά μεταφράζουν καί γιά κείνους πού θά τά διαβάσουν. Προτιμῶ ἄλλα ἁπλούστερα.—«Πρίν ἀπ' τή Λευτεριά». Ἐστάλη μέ ξένο ψευδώνυμο.—«Ἀπό τά Φαιδρά» καί «Τί νά γράψω» τῆς ***Ἀδῆς***. Πολύ κοινά καί τά δύο.—«Τό πατρικό μου σπιτάκι» τοῦ ***Λογχοφόρου τῆς Βεγγάλης***. Ἀτεχνο.—«Ἀπό τά Φαιδρά» τοῦ ***Φοίβου***. Δικό σου εἶναι; Ἐκ τοῦ φυσικοῦ;—Θά ἐξακολουθήσω.

Τά γράμματά σου, ***Μορφέα***, εἶναι ἀπό 20, 24, 27 καί 29 Δεκεμβρίου. Μοῦ ἔγραψες ἤγουν τέσσερις φορές σέ μιά σχεδόν ἑβδομάδα. Γι' αὐτό συσσωρεύθηκαν καί σήμερα δέν μπορῶ νά σοῦ ἀπαντήσω παρά στό τελευταῖο. Μέ πολύ ἐνδιαφέρον διάβασα τό ἐπεισοδιό σου. Ὅλοι σ' αὐχαριστοῦν γιά τίς πρωτοχρονιάτικες εὐχές. Ὁ φοῦρνος τοῦ κύρ-Κώστα, πού γυρεμίστηκε τήν . . . τελευταία Κυριακή, ἦταν κοντά μας, σέ μιά πάροδο τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου. Ἀλλά καί πάλι κοντά μας εἶναι: μεταφέρθηκε στήν ὁδόν Ἀγ. Δημητρίου.

Ὄχι, ***Ἐθνικέν Ἰδεώδες***, τό μέτρο δέν μπορεῖ νάχῃ κι' ἀναδρομική ἰσχύ. Μπορῶ νάναθεωρήσω τώρα τή βαθμολογία τῶν κομματιῶν πού δημοσιεύθηκαν ἀπό 1ης Δεκεμβρίου; Γιατί αὐτό βέβαια θά ἐννοῦς. Τίς πολεμικές Ἐπιθεωρήσεις δέν τίς εἶδα καί δέν ξέρω κατά πόσο εἶναι «χυδαῖες», ἀκούσα ὅμως πώς ἔχουν καί πολλά ἔξυπνα πράγματα. Ἐκεῖνο πού παραδέχουμαι εἶναι πώς δέν πρέπει νά παραξευτελίζεται ὁ ἐχθρός καί νά παριστάνεται ὡς ἀπόλεμος, ἀνανδρος, δειλός, λαγός κτλ. Πρῶτος ἐκτόπισε αὐτή τήν τάση ὁ κ. Βενόπουλος μ' ἕνα ἄρθρο του στά «Ἀθηναϊκά Νέα». «Ὑποτιμώντας τόν ἐχθρό μας—ἔγραφε—ὑποτιμοῦμε τίς νίκες μας».

Εὐχαριστῶ γιά ὅλα, ***Ξανθή Κουκλίτσα***— τό ἀνανέωσα — καθώς καί τή μαμμά, τήν παλιά μου συνδρομήτρια. Μοῦ ἄρεσε τό τραγούδι τοῦ «Ἕλληνος Ἀεροπόρου» στέν Τσιάνο, καί προπάντων αὐτό:

Δέν σε φοβᾶμαι, δειλὲ Τσιάνο,
Κι' ἂν ἔρθῃς μὲ τέσσερα πλάνα.
Ὁ Ἕλλην εἶναι παλληκάρι
Καί φθάνει ἴσαμε τόν Ἄρη.

Πραγματικῶς, ***Πληγωμένε Ἀετέ***, ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἐπιστρατευθεῖ κι' εἶναι τεράστια ἡ ἐργασία πού γίνεται στό ἐσωτερικό τῆς χώρας, ἀλλά καί παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν Ἕλληνες. Σωστή ἡ ἰδέα σου πώς ἡ ἐργασία αὐτή ἔπρεπε νά ἐξαρθῇ κι' ἀπό τίς στῆλες μου καί καθώς θά εἴδες, ὁ κ. Φαίδων σ' ἐπρόλαβε μέ τήν Ἐπιστολή του «Πολιτική Ἐπιστράτευση».

Δέν ἔχω τόπο γι' ἄλλες ἐκτενεῖς ἀπαντήσεις. ***Τριανταφυλλάκι***, μέ τ' ὡραῖο γραμματάκι σ' ὡραῖο ἀγγλοσιλιάτικο χαρτί, σ' εὐχαριστῶ πολύ γιά τό ξεσπάθωμα καί γιά ὅλα. — ***Σκυριανόπουλο*** (1 1) εὐχαριστῶ πολύ γιά τά τέσσερα ξεσπαθώματα καί περιμένω καί τάλλα· ὁ κ. Φαίδων μοῦ εἶπε νά σέ ρωτήσω: εἶσαι γιός τοῦ ***Νεοπτόλεμου;*** — ***Ταυρομάχε***, ἐξέφρασα τή λύπη μου γι' αὐτά· μπορῶ νά κάμω ἄλλο τίποτα;—***Ξανθὲ Ἱππότα***, τό ἴδιο λέγω καί σέ σένα. — ***Ἐλίκη καί Νίκη***, εὐχαριστῶ γιά τήν ἀνανέωση· τί ὡραῖο τό γράμμα ἀπό τό χωριό ὅπου σᾶς ἀπόκλεισαν τά χιόνια!—***Σκιά***, εὐχαριστῶ γιά τήν ἀνανέωση· οἱ ἀπαντήσεις δεκτές. — ***Μονάκριβη***, ἔλαβα καί τά δυό γράμματά σου, καθώς καί τήν ἐπιταγή τῶν 280 δραχμῶν. Ἐξετέλεσα κι' εὐχαριστῶ πολύ.— ***Βοσκοροῦί***, θά συμμορφωθῶ, ἄν καί τέτοιες συμπτώσεις στίς Πνευματ. Ἀσκήσεις εἶναι συχνότατες, καί δέν παραξηγοῦνται· ἄλλο εἶναι ἡ κατά λέξη ἀντιγραφή μιᾶς ἔμμετρης Ἀσκησης — ***Μαγεμένο Βασιλόπουλο***, τώρατο σου γράμμα ἔπεσε σέ στιγμή ποῦ δέν μπορῶ νά σοῦ ἀπαντήσω ἐκτενέστερα ὅπως ἀξίζει, ἐλπίζω ὅμως πώς τώρα θά μοῦ γράψῃς συχνότερα παρά τά προηγούμενα χρόνια. — ***Τρυποσάκκουλο***, ἔλαβα, εὐχαριστῶ, τόν ξέρω καλά τόν ἀνθοσιασμό τῶν Μεσολογγιτῶν! κι' ὁ ἀκαδημαϊκός κ. Ἀμαντος εἶπε σ' ἕνα λόγο του: «ἡ Ἑλλάδα ἔχει Μεσολόγγι, ἡ Ἰταλία ἔχει Καπορέττο». — ***Τριανταφυλλένια Νεράϊδα***, εἶδα γιατί δέν μοῦ ἔγραφες τόσον καιρό· ἀλλά τί νά γένῃ! ὅλα πρέπει νά τά ὑποφέρουμε γιά τήν πατρίδα. Ἔχεις μιά μεγάλη χαρά νά μέ διαδέχῃς, ἀλλά καί νά μοῦ γράψῃς ὑποθέτω· ὥστε περιμένω — ***Ναυτάκι***, εὐχαριστῶ· χαιρετισμούς στήν ἀδελφή σου, τήν παλιά μου ***Ὀδάλισα***.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ἀστραπόγιαννος, ἁ.(ΙΠ). Ἀήττητος Ἱππεύς, ἁ.(ΚΤ.) Πρωτοκέφαλος, κ (ΑΠ). Ἄνοιξις, κ. (ΜΠ). Θέρμιος Ἀπόλλων, ἁ. (; ;). Συννεφιασμένος Ὁρίζων, ἁ. (ΔΔ). Μαρία ἡ Μελαγχολική, κ. (ΜΝ). Κατσώνης, ἁ. (ΑΝ). Ἑλλάς 1940, κ. (ΜΠ). Γυρολόγος, ἁ. (ΜΝ). Γεώργης, ἁ. (ΓΒ), Γλυκοχάραγμα, κ. (ΔΑ), Συρακιωτοπούλα, κ. (ΑΠ). Διαβατάρικο Πουλί, κ. (ΕΓ). Παλίρροια, κ. (ΕΔ). Ξανθή Ἀμαζών, κ. (ΑΣ). Ροδακινίτσα, κ. (ΑΓ). Μαρμαρωμένος Βασιλιάς, ἁ. (; ; ;). Χρίστος Αὐγερίδης, ἁ. (ΧΡ). Σουλιώτισσα, κ. (ΟΑ). Τριστάνος, ἁ. (ΙΜ). Ἐθνικός Παλμός, ἁ. (ΔΔ)

Ἀνανεώσεις Ψευδωνύμων: Βέρθερος, ἁ. Ἀγγελιαφόρος τῆς Εὐτυχίας, κ. Ἄσπρο Κουνελάκι, κ. Αἰθήρ, ἁ. Ὑδραϊκόν Κῦμα, κ. Εὐωδία Ρόδου, κ. Δοξασμένη Ὕδρα, κ. Ὑδραιόπουλο ἁ. Ἀτρόμητη Κολυμβήτρια, κ. Ρεζεντά, κ. Τρελλούτσικος, ἁ. Γλυκειά Ἠπειρωτοπούλα, κ. Φαέθων, ἁ. Μικρή Λαίδη, κ. Φτέρη, κ. Φαλαγγίτισσα, κ. Μικρή Πιανίστα, κ. Κόκκινη Γατούλα, κ.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τούς φίλους της: ***Μεγάλην Ἑλλάδα*** (τό καλό γράμμα ἐλήφθη· ὁ κ. Φ. σ' εὐχαριστεῖ πολύ γιά τίς πολύτιμες πληροφορίες· συμμορφώθηκα καί περιμένω τά χρήματα βέβαια ὅταν βρῆς τρόπο, γράμμα ὅμως ὅταν θελήσῃς·) ***Δριν*** (τά ἔλαβα ὅλα· ὡραῖο τό γράμμα σου μέ τόν ἐνθουσιασμό ποῦ σοῦ ἐπροξένησε ἡ νίκη τοῦ Ἀργυροκάστρου·) ***Μέλλοντα Ναύαρχον*** (πολύ μ' εὐχαριστήσε τό πατριωτικό σου γράμμα· ἀπό τότε ποῦ μοῦ τό ἔγραφες, πόσο πιό κοντά βρισκόμαστε στήν τελική νίκη! σοῦ ἔστειλα 2 δεσμ. λυσόχαρτο·) ***Ἑλληνικήν Δόχην*** (σοῦ τό ἐνέκρινα μέ χαρά κι' ἐλπίζω νά βαδίσῃς καί σύ ἐπί τά ἴχνη τῶν ἀδελφῶν σου· στήν «Τσαρουχοκίνητη Φάλαγγα» εὐχομαι κάθε προκοπή·) ***Ἀραπίτσαν*** (αὐτό, καθώς θά εἴδες, σοῦ ἐνέκρινα, σοῦ ἔστειλα καί τόν τόμο, καθώς καί τόν Ὀδηγό, καί χαίρω πολύ ποῦ μπαίνεις καί στήν κίνησή τώρα ποῦ μεγαλώσες· χαιρετισμοῦς στή μαμμά, τήν παλιά μου συνδρομήτρια· γράφε μου!) ***Πειραιώτισσαν*** (ναί, τή νίκη καί τήν εἰρήνη, αὐτά περιμένουμε ὅλοι ἀπό τόν καινούργιο χρόνο·) ***Δαΐδα Μπρούνη*** (τό γράμμα σου ἀπό 2 Ἰαν. τό ἔλαβα στίς 10, ὥστε σχετικῶς γρήγορα· τά κομμάτια σου ἐκεῖνα θυμοῦμαι πώς τά ἔλαβα, περίμενε·) ***Μακεδονοπούλαν*** (χαίρω ποῦ μπαίνεις καί στήν κίνησή αὐτό τό ψευδώνυμο, καθώς θά εἴδες, σοῦ ἐνέκρινα· εὐχαριστῶ γιά τήν ἀνανέωση καί τά καλά λόγια· γράφε μου·) ***Στάσιαν Φέσσα*** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, τόμον ἔστειλα·) ***Ἐτὲ Ρεξέμ*** (ἀνανέωσα, εὐχαριστῶ·) ***Παράξενην Μικρούλαν*** κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετά τήν ***15 Ἰανουαρίου***, θά παντήσω στό ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 298ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταί μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου.

85. Λεξίγριφος

Σ' ἕνα φαιδρό θεό τῆς Φύσης
Σκόνη ἀπό τάνθος ἂν κολλήσῃς
—Καί τάνθρο της μπροστά νάφήσῃς—
Ὦ, τί διασκέδαση εἶναι ἡ λύσις!

Ἄσπρο Κουνελάκι

86. Στοιχειόγριφος

Μυθικός ἀοιδός
Ἂν προσθέσῃ κεφάλι,
Γίνετ' ἕνας θεός
Μ' ἀνοιχτή τήν ἀγκάλη.

Καπετάν Ἄγρας

87. Ἀναγραμματισμός

Κράτος ἀσιατικό
Ἂν τό ἀναγραμματίσῃς,
Δυνατό κάνεις πιστό
Καί τό νοῦ σου μή μεθύσῃς.

Ριχάρδος Λεοντόκαρδος

88. Αἴνιγμα

Δέν εἶναι ψάρι μοναχά
Μά καί μεγάλο βάρος,
Κι' ἁπλό σημεῖο νά κατανταῇ
Ἀκόμα ἔχει τό θάρρος!

Μορφεύς

89. Κλῖμαξ

Ε — Σ
Ε — — Σ
Ε — — — Σ
Ε — — — — Σ
Ε — — — — — Σ
Ε — — — — — — Σ
Ε — — — — — — — Σ
Ε — — — — — — — — Σ

Κάθε παῦλα ἀντιπροσωπεύει γράμμα. Καί ἀναγινώσκονται ἐκ τῶν ἄνω κατά σειράν: ἀριθμητικόν, ὕδωρ στάσιμον, ποταμός, δύναμις, ὁμηρικός χοιροβοσκός, Θηβαῖος βασιλόπαις, ἐπίσκοπος ἅγιος, ἀρχαῖος ναύαρχος.

Ψαροπούλα

90. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 3 4 2 5 6 = Μέγας φυσιοδίφης.
2 1 2 6 6 5 6 = Ποταμός τῆς Ἑλλ.
3 4 5 6 = Ἱερόν.
4 2 5 1 5 6 = Ἀρχαῖος θεός.
5 3 5 6 = Ζῶον.
6 4 2 6 = Ἀρχ. πόλ. τ. Αἰγύπτου

Δακρυοσμένο Χαμόγελο

91-95. Μαγικόν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνός γράμματος εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

χαρά, λόφος, μυχός, γύρος, ὕφος

Λαΐς Μπρούνη

96. Ἀκροστιχίς ἐκ Συνωνύμων μετά Φωνηεντολίπου

Νά εὑρεθοῦν συνώνυμα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τάρχικά τῶν ν' ἀποτελοῦν Φωνηεντόλιπον τοῦ τύπου:

* * * — * — * * *

τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις.

κινῶ, ἀγαπῶ, πλοῖον, γοργός, τραχύς, λάμψις, νουνεχής.

Μέλλων Ναύαρχος

97. Γρῖφος

ι — — — — — — — —

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 46.

565. Πολυτέλεια, (πολύ, τελεία). — 566. Ἀκροατής-Κροάτης.—567. Πάλη-πάλι.—568. Πληγή-γῆ.—569. Πάμισος-Ἀμισός - μῖσος - ἴσος - σός - ὅς - ς :

ΠΑΜΙΣΟΣ
ΑΜΙΣΟΣ
ΜΙΣΟΣ
ΙΣΟΣ
ΣΟΣ
ΟΣ
Σ

570. 8:4×3+1—7=0. 571.-576. Τὸ πτερωτὸν εἶναι τὸ Κ: *Κῶς, ἀΚαΚία, ΔαΚωνία, ΚέρΚυρα, παραΚοή, ΠαραΚεύή.* — 577. *Ἔσο προσεκτικὸς* (ἐς ο πρ. ὡς, ἕκτη, Κῶς).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἡ λέξις· μὲ παχεῖα δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα δρ. 1,50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλᾶ. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΜΑ' — 194]

Προφητεῖες : Μέλλον Ἰδεώδους : Ἄστρον Ἀνατολῆς : δεικνύει ταραχώδη ζωήν ! Ἄστρον Δύσεως : τελείαν διαφωνίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ καταδυναστευομένων μελῶν «Νίκης - Ἑλλάδος». Ἄστρον Βορρᾶ : ἀντίπραξιν εἰς ρητορικὴν κατὰ Δημοσθένους. Ἄστρον Νότου : δεικνύει μέλλον Μελῶν «Νίκης - Ἑλλάδος :» Κώφανσις ἐκ εὐφραδο-κοπανο-γλωσσοδετο-μελισταλάκτων λόγων Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους.

Ὀνειροκρίτης - Καζαμίας

[ΜΑ' — 195]

Παιδιά, ξέρετε τὰ φετεινὰ δῶρα τοῦ Ἅγιου Βασίλη; Στὸν *Ταυρομάχο* καὶ στὴν *Πίστιν Πατρίδα* χάρισε λίγη ζωηράδα γιά... εὐγοήτους λόγους. Στὸν *Σαυθὸ Ἱππότη* μιὰ ἐπιστολή.. Νίκης. Στὸ *Ἐθνικὸ Ἰδεῶδες* μιὰ Ἀγγλικὴ ρημαία. Στὸ *Ἀνυπόκριτο Ναυτάκι*, μιὰ σύσταση: Νὰ γίνῃ νάρκη. Στὸν *Μάρκο Μπότσαρη* λίγη δραστηριότητα. Στὸν *Ἀθήναιο τοῦ Μπελβεντέρε* μιὰ κουδουνίστρα. Στὸ *Ἐγὼ* πρωτοβουλία. Στὶς *Ἀσύλληπτες* πρωτεύοντας ρόλους γιὰ τὰ Ἑξηντάρονα. Καὶ τὸν *Γελαστὸ Ἀντιπλοίαρχο* χάρισε καὶ μόνο γιὰ νὰ ἀπαντάῃ στὴν ἀλλ[illegible] του.

Ναυτάκι

[ΜΑ' — 196]

Μικρὰ *Μυστικὰ* ἀνταλλάσσω [illegible] πρῶτοι: Νικόλαον Παπαμακάριον, [illegible] νάρη 24, Ἀθῆναι. Διὰ Λουδοβίκον.

Λουδοβίκος

[ΜΑ' — 197]

Στὴν ἀγαπημένη μου *Λουλουδένια*, εὔχομαι γιὰ τὰ γεννέθλιά της, χρόνια πολλά.

Λουδοβίκος

[ΜΑ' — 198]

Πρωτομπαίνοντας στὸν διαπλασόκοσμο στέλνω ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι σὲ ὅλους.

Λουλουδένια

[ΜΑ' — 199]

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς Διαπλασιακῆς μου θράσεως χαιρετῶ ὅλον τὸν Διαπλασόκοσμο, εὐχόμενος ὁ πολυτάραχος νέος χρόνος νὰ χαρίσῃ τὴν χαρὰν τῆς Νίκης μας.

Φιλικά: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ
πρώην *Λοὺξ Ὀμπλιγκαντὼ*

[ΜΑ' — 200]

Διαπλασόπουλα -ες, ἀναλαμβάνω ἐγὼ τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς (Μ' 483). Σπεύσατε γιατὶ λήγουν. Δ/σις τῆς (Μ 483) Κ. Λαμπρόπουλον, Ραγκαβῆ 74 Ἀθῆναι (7)

ΜΟΡΦΕΥΣ

[ΜΑ' — 201]

Διαπλασόπουλα-ες, θὰ αἰσθανθῶ μεγάλη εὐχαρίστησιν ἀνταλλάσσοντας μαζί σας ἕνα τετραδιάκι· Δ/νσις (Μ' 484). Λευκὴ Καμέλια (ἂν καὶ κάπως ἀργὰ) Δ/νσις (Μ' 484) σωστή. *Τσάρε,* θὰ σοῦ στείλω τὸ βραβεῖο τῆς *Βικτωρίας* μαζὶ μὲ τὰ βραβεῖα τοῦ νέου μου διαγωνισμοῦ.

ΜΟΡΦΕΥΣ

[ΜΑ' — 202]

Τσαρουχοκίνητος φάλαγξ, ποιὸς θὰ βοκιμάσῃ τὰ . . . τσαρούχια σας ;...

ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 203]

Ἀγι, βέξου θερμὰ συλλυπητήρια ἀπὸ τὸν *Ἄλκη σου.*

[ΜΑ' — 204]

Ἀνησυχοῦσα, παρακαλῶ τὶς φίλες μου νὰ μοῦ γράψουν : Βραχνέϊκα (Πατρῶν). *Τοῦλα Παπαχρονοπούλου*

Μεγάλη Ἑλλὰς

[ΜΑ' — 205]

Στὴν ἀπρεπεστάτην ἀγγελίαν τῶν Ξανθοῦ Ἱππότου — Ἐθνικοῦ Ἰδεώδους ἀπαντῶ : Ἔστειλα Μικρὰ Μυστικὰ εἰς ὅλους ὅσοι μοῦ ἔστειλαν, μὲ καθυστέρησιν κάποτε, δικαιολογημένην ἐκ τῆς καταστάσεως.

ΘΕΤΙΣ

[ΜΑ' — 206]

Στὴν (ΜΑ'—160) ἔγινε λάθος : Ζητῶ *ἀλληλογραφία* ἀπὸ Ροδοδασίλισσαν καὶ Ζάχαρην *μόνον. Συγγνώμην.*

Μικρὸς Καλλιτέχνης

[ΜΑ' — 207]

Μερικὰ Διαπλασόπουλα, συγκεντρωθέντα στὰ γραφεῖα τῆς Διαπλάσεως, στέλνουν φιλικὸ χαιρετισμό. Ἀναμείνατε ἐξέλιξιν γεγονότων !

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ — ΣΙΦΟΥΝΑΣ — ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΙΚΗΣ — ΓΑΛΥΚΟΣ— ΕΥΖΩΝΑΚΙ —ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΑΝΤΙΠΛΟΙΑΡΧΟΣ—ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

[ΜΑ' — 208]

Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες, γιατί μ' ἔγραψες μέλος τοῦ Συλλόγου σου, ἐνῷ δὲν εἶμαι ;

Σαλωνίτισσα

[ΜΑ' — 209]

Ἡ νέα μου διεύθυνσις : Ἰωάννην Μελέντην, Σκῦρον.

Τσάρος

[ΜΑ' — 210]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»

Προσελήφθη τακτικὸν μέλος ὁ *Ἅγις.*

[ΜΑ' — 211]

Διαπλασόπουλα, προσοχή ! Ἀλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους -ες. Διεύθυνσις : Δέσποινα Κόντογλου, Βιζυηνοῦ 10 Ἀθῆνας (8). Στεῖλτε πρῶτοι.

Μελαχροινὸ Ναυτάκι

[ΜΑ' — 212]

Μιὰ θέση καὶ γιὰ μένα, ἀδέρφια, στὸν κύκλο σας. Δὲν θὰ σᾶς ἀπογοητεύσω !

Τριανταφυλλένια

[ΜΑ' — 213]

Ἀλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικά. Στεῖλτε πρῶτοι. Δέσποινα Κόντογλου, Βιζυηνοῦ 10 Ἐνταῦθα (8).

Τριανταφυλλένια

[ΜΑ' — 214]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»

Ἡ *Ἐτὲ-Ρεξὲμ* διὰ οἰκογενειακοὺς λόγους ἀποσύρεται προσωρινῶς τοῦ Συλλόγου.

[ΜΑ' — 215]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»

Ἀποτελέσματα ἀρχαιρεσιῶν (ἰσοψήφως καταστατικῷ) : Πρόεδρος : *Νέλς,* Γραμματεύς : *Ἅγις,* Ταμίας : *Μαραθωνομάχος,* Τακτικὸν μέλος : *Νεοϋορκέζος,* Ἀντεπιστέλλον μέλος : *Φρούτο.*

[ΜΑ' — 216]

Προσοχή ! ! ! Προκηρύσσω ἄθμηνον διαγωνισμὸν *«Βασιλέως Συλλόγου».* Ψῆφοι μέχρι 15 ἑκαστος 0,50. Βραβεῖα τέσσερα, ὅσοι ἐκλογέων. Διεύθυνσις : (ΜΑ' —51). Πεσιμένω ἀπὸ Νίκη-Ἑλλάδα, Ρο καβελούρα, Περισκόπιο, Χαρούμενη Συντροφιά, Στοιχειωμένα, Τρελοπαρέα.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

[ΜΑ' — 217]

Ἐξακολουθῶ ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστ. Γράψατε : Δνίδα Ἕλλην Ἀνδρούτσου, Φυλῆς 97 Ἀθήνας (8) διὰ *Ρεζεντά.*

[ΜΑ' — 218]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»

Προθεσμία δημοψηφίσματος καλυτέρου συνθήματος (ΜΑ'-17) : *Ἀνανίας-Διάπλασις-Παῖδων*) 15 Φεβρουαρίου. Περιμένουμε.

[ΜΑ' — 219]

Προσοχή ! ! Συναγερμός. Βομβαρδίζεται Διαπλασιακὸν στερέωμα : Μπότσαρης=Λίτσος, Καραϊσκάκης = Κωστάκης, Καλαμιά = Τσαγγάρη. Λῆξις. «Χ»

[ΜΑ' — 220]

Παραμένων στὴν «Νίκη-Ἑλλάδα» παραιτοῦμαι ἀντιπροεδρικῶν καθηκόντων.

ΞΑΝΘΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

[ΜΑ' — 221]

Συνέχεια θεαμάτων : Νίκη - Ἑλλάς : Ἀνήλικα ἐν δράσει.

Τριφύλλι

[ΜΑ' — 222]

Πρωτομπαίνοντας στὴν κίνησιν τῆς «Διαπλάσεως» χαιρετῶ ὅλους -ες εὐχόμενος ὁ καινούργιος χρόνος νὰ στεφανώσῃ τὰ ἀλληλικά ὅπλα.

Ἀθηναῖος

[ΜΑ' — 223]

(Μ: ΑΛΦΑ — ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ)
(Μ: ΑΛΦΑ — ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ)

[ΜΑ' — 224]

Ὀλυμπιονίκη : Ἡ πρώτη ἐπαφή μαζί σου (: ΜΑ—146) ἐξαιρετικὰ σύστατική . . ! Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ σὲ πληροφορήσω ἐγὼ πότε θὰ πάψουν τὰ συγχαρητήρια γιὰ τὸν ἀδελφό μου. Ρώτησε τὸ *Δάκρυ Ψυχῆς,* ἢ καλύτερα τὸ *διευθυντὴ* τοῦ περιοδικοῦ *«Διάπλασις»* Λεπτομέρειες (ἂν δέχεσαι...) προφορικά.

ΝΙΔΣ ΤΟΥ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟΥ»

[ΜΑ' — 225]

Κρητικοπούλα, θερμὰ εὐχαριστῶντας ἀνταποδίδομε.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ—ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ
πρόεδρος-γραμματεὺς *«Νίκης-Ἑλλάδος»*

[ΜΑ' — 226]

Σκυριανόπουλο, χαῖρε νέε. . . ὁμαδάρχα! (...σχέδιο ; Μ'—928).—Νίλς, περιμένω. . .

ΝΗΡΕΥΣ

[ΜΑ' — 227]

Τυφλὲ *Ἀνοιχτομάτη,* ἢ καλύτερα Γιῶργο Κούνδουρε, ἀνταλλάσσουμε Μικρὰ Μυστικά ; Στεῖλε πρῶτος εἰς διεύθυνσιν : Εὐάγγελον Γουτάκην, Αἰόλου 90.

Ναύαρχος Μιασόλης

[ΜΑ' — 228]

Διαπλασόπουλα, παραιτοῦμαι *«Νίκης Ἑλλάδος» λόγῳ διαφωνίας μετὰ τοῦ Προέδρου.*

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΣΤΑΡΗΣ τέως Ταμίας

[ΜΑ' — 229]

Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους-ες, Διεύθυνσίς μου Καν Καίτην Γερόντοπούλου, Αἴγλης 1, Ἀθήνας (8) Διά :

Κόκκινη Γατούλα

[ΜΑ' — 230]

«Ἐγώ», οἱ «Ἀσύλληπτες» ἔχουν χαιρετίσματα ἀπ' τό. . . παπουτσόπαιδο».

ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

Τύποις Σαργιάδου